

Xb
1257

Prodromus

RESPONSIONIS SOLI
DIORIS AD SCRIPTVM FV-
TILE, MALEDICVM, ET BLASPHEMVM A,
CERDONIS, PASTORIS ET SVBVLCI
CALÆGIANI.

Editus

à

Viris bonis & Orthodoxis, studio aman-
te veritatem, & auersante hypocrisin cū calumniarum virulentia.

*CVI ADIECTA EST EPISTOLA VIRI OBSCV-
ri Ortij Gratij stylo veteri ad eundem.*

Terent. Andr.

Si mihi pergit quæ volt dicere, ea, quæ non volt, audiet.

NEAPOLI.
ANNO M. D. XCI.

PRODROMVS.
In Adamum Cerdonem,

VIS, Cerdo, quis te mentis æstro percitum
Ardor, bonorum vertit in conuicia?
Quid immerentem, quid, canis, vexas gregem,
Ignauus atq; mutus aduersum lupos?
An Flaccicus te concitat furor, nouo
Calumniarum armatus usq; crimine?
An iurgiorum fomes & mendacij
Nanus, tuæ iste sarcinator neniae?
An Spartacorum mancipatum fœnori
Genus, stuprisq; raptuumq; infamia
Célèbre, ripis nidulans Salaciæ,
Hanc impotentis hanc tibi vesaniam
Subdit furoris? an rapit vis acrior
Culpæ, incitata criminum licentia?
Quid namq; causæ suspicer? quòd nemini
Graues, & usu seruietes plurimis
(Vsu salubri pulpitis, aris, focis)
Viros, virorum pessumorum pessume,
Probris laceßis, impetis conuicijs?
Sacraq; comminationis prodigus,
Turbare cætum non abhorres simplicem,
Disseminato opinionum toxico,
Quo vix venenum dogmatum nocentius
Ructauit Antichristus; indies tuus
Sed ore ructat impio Doctorculus,
Blasphemus in Deum, atq; rythmis versuum
Proh criminosis, vanitate putidis,
Dignisq; spurco Spartacorum nomine,
Limaq; vatum Simiæ turpissimæ,
A principum non abstinens iniuria.
Quid vis tibi? num peruenire cogitas
In ora vulgi, notus ut sis quâlibet?

Eris:

Eris : sed ut te mauelis notum minus.
Responsione nam tuarum qui fuit
Haud antè plenas vanitatum ineptias
Dignatus, ira ceu Leonis præterit
Agnos inermes ; is palàm Midæ tibi
Ostendet aures , hinc & hinc quæ prominent.
¶ nunc, patrone profanitatis impiæ,
¶ lingulaca, cum cucullionibus ;
Quos ritè pingis oris exemplo tui,
Et Psychophontæ, quem lupus lupum scabis,
Balantum hirudo sanguisorba Ecclesiæ.
I nunc, aselle, teq; noscens in tua,
Si quid sapias, reconde pelle; quàm prius
Prodamus æuo monstra turpitudinis,
Auriqu; furta, furta tot libidinis.

In Nanum & Cerdonem fratres gemellos
Parodia.

Bellè conuenit impijs ministris,
Non verbi puta, sed calumniarum,
Nano Psychophono, huius & gemello
Cerdoni ; maculas videre utriq; est
Impressas viridi pares ab æuo.
Mendaces pariter ; nec alter isto
Blasphemus magis, & minus malignus,
Aut morsu ferus in bonos procaci.
Virus evomit hic nocens & iste.
Bellè conuenit impijs ministris.

In Nanum & Spartacum hospites in suburbio Au-
strali Parthenopyrgi.

Pulcrè conuenit hospiti gemello,
Ad ripam Notopyrgij salacem,
Nec mirum ; bonitate par uterq;
Alter in generum, essedarium alter.

A 2

Nam

Nam pro virgine collocat marito
Natum Psychophonus, viris iugatam.
Subactum sibi millies agellum
Tradit Spartacus alteri colendum.
Sed viro rapit hinc; relinquit alter
Currucæ, vitulo sequente, vaccam.
Non illo magis iste fenerator,
Non isto minus ille criminator,
Rhythmorum bonus artifex uterq;
Versipellis uterq; in expiato
Fligrantes odio simul bonorum;
Famosi pariter, tenebriones,
Exules, socij periculorum.
Pulcrè conuenit hospiti gemello.

In Cerdonem Peuceromastigem.

Loripedem rectus derideat, inquit Aquinās:
Tu rectum, Cerdo, loripes ecce notas.
Vulpem namq; vocas, nebulo, nil vulpis habentem:
Cui famam pietas integritasq; dedit.
Veræ quem fidei benè doctrinæq; tenacem
Carceris haud potuit longa domare mora.
At gallinarum vicinæ tu bonus auceps,
Quàm meritò Vulpis nomen habere potes!

De Crade Tenffel.

Quem Graij quondam Cronium dixere, Cradonis
Saturnum coluit nomine, Saxo vetus.
Postera sed cultus ætas exosa profanos,
Desijt hunc cultu numen habere suo.
Quin potius, quem Graius homo Cacodæmonia dicit,
Hoc Crado deinde tibi, Saxonis ora, fuit.
Nominè, si nescis, cognato fabula de te
Narratur, Stygij, Cerdo, propago patris.
Omnia cuius habes, vocem, mendacia, vultum:
Ut similis vespæ vespa sit ipsa minus.

In

In Nanum.

Ore locutus Plautino, si loqui liberet
Musis latinè, censuit scriptor vetus.
Ore loqui Nani puto dæmonas, cum loqui huic lubescit
Conuiciorum plaustra cum mendacijs.

In Cerdonem Calbiensem.

Herostратum perhibent, Ephesinae sacra Diana,
Ignibus iniectis fana cremasse manu.
Ut, quam vacordi studium virtusq; negabant,
Famam per dirum quæreret ille nefas.
Sordide sic Cerdo (nec enim Crato) tu quoq; nomen
Per probra affectas, quod tibi Musa negat.
Perge ita: signabit tua nomina sectile throni
Nunquam: sed vitam per maledicta feres.
Te merdis pingent atris, mictum atq; cacatum
Inq; caput venient, putide Cerdo, tuum.

IN EVNDEM PECCATVM ORIGI-
nis similitudine nausæ ciborum & potus de-
clarantem.

 VIS non cachinno laxet ora, quis sine
Non intimo ridendo rumpat pectora
Subulcus ille Calbiensis, arbiter
Catus monetæ, callidusq; scorie
Adulteriniq; estimator dogmatis,
(Verum popinæ, quàm aurificinæ notior)
Res mira, labem originale, casei,
Carnis, meriq; pingit abstinentia,
Quæ multi abhorrent insito fastidio.
O te beatum, Cerdo, labe quem sine,
Non vlla Zythi, nulla succi vitei,
Eduiorum nulla vexat nausæ,
Famem culinæ doliorum gurgitem.
O ter beatum luculento dogmate,
O puriorem criminis te prodromo
Christi, merum qui non bibit, nec siceram.

In eundem & eius applausores Flacianos.

Quis tibi, Cerdo, neget factum bene nomen Adami e

Primi more patris, tu quia labe cares

Omnibus innata mortali stirpe creatis,

Postera quos ætas extulit, atq; feret.

Qui scis? caseolis nam vesceris, appetis esum

Carnis, qua Samius temperat ora senex.

Nec satis: in seram producis pocula noctem,

Seu tibi sit Zythi copia, siue meri:

Non Cereris, non te capiunt fastidia Bacchi,

Quæ sentit, quisquis semina labis habet.

O caput Anticyra nulli sanabile tota,

Somnia cum chartis illinis ista, nefas.

O tecum cerebro vacuos, & mentis inanes,

Qui portenta palam tam fera laude vehunt.

O verè Flacicos, Flace nec plus pisce valentes

Iudicio, cuius nomen, ut omen, habent.

Crato Kröte.

Cui nomen fecere rubi, terrestre rubeta

Est genus, angue nocens non minus, atq; nepa:

Haud ulli innocuum visu, mingensq; venenum,

Afflatu segetes inficiensq; suo.

Dic mihi, Cerdo, tuis num sint hæc congrua factis,

Qui letale nigro virus ab ore vomis,

Doctrina spargens dulci sub melle venenum,

Quale nec infixo vipera dente dedit?

Cuius facta refers, ergò te nomen ab illa,

Credibile est, patria voce tulisse tuum.

In abortum Cerdonis Anno 90. editum, con-
ceptum verò 91.

Consarcinatio ista, quam mendacijs,

Dolisq; miris Calbiensis consuit

Subulcus, est abortus admirabilis.

Futuro enim conceptus anno, hoc editus,

Quam gigneretur, editus fuit prius.

ALIVD.

A L I V D.

Vis scire, lector, ista quàm sint consona
Vero, subulcus iste quæ blaterat: legas
A fronte quæ præ se ferunt, tergum & vide.

F I N I S.

HONORABILI VIRO D. M. ADAMO CRATO-
ni, Superintendententi Vitulorum.

Ortius Gratius S. D.

Honorabilis Domine, quamuis non habeo notificationem vestri, tamen nescio quomodo est, quòd ego sic amo vos, sicut una puella amat unū iuuenem valde pulcrum. Vidi enim nuper aliqua carmina, & tam magnum librum, quem vos fecistis excudi, & cogitavi: Ecce, ille potest facere libros, Ergo est doctus. Et ideo etiam non possum celare, quòd nuper fui apud quosdam bonos socios, qui fecerunt mentionem vestri. Et ibi fuit vnus Trufator, qui dixit ad me: An tu nouisti quendam, qui dicitur CRATO VITVLINVS? Et ego dixi, quòd nescio. Et ibi dixit: Ille est superbum animal, & dicit, quòd est magister, & tamen non est magister, & ego pro mea Dialectica dixi. Si dicit, quòd est magister, Ergo est magister: quia si non esset, tunc non diceret. Præsumitur enim, quòd pastor non mentitur, sed dicit veritatem, vel quasi. Tunc ille derisit meam Dialecticam, & dixit, quòd ego sum malus Dialecticus, & addidit: O vituli miserere IOHANNIS: & ego hoc non volui pati. Tandem ille voluit afferre aliquam subtilitatem ex Aristotele, & dixit, quòd aliquid potest esse aliquid dupliciter, scilicet, Realiter & Verbaliter, & concessit, quòd vos estis magister Verbalis, & non Realis. Verbalis quidem, quia tantum verba sunt, & non res: hoc est, quòd vos multa facitis verba de his, quasi estis magister, & tamen mentimini in collum vestrum: & amplius dixit, quòd etiam ideo non estis Realis, quia estis indoctus, & quòd non tenetis, quæ debent magistri tenere, & quòd facitis multa carmina, quæ possent alicui prouocare colicam & tenuem merdam, & quòd sint omnino talia, sicut sunt illa, de quibus Stigelius dixit: Meus canis cacat meliores versus, quàm ille scribit. An hæc non est contumelia? quasi verò canis posset merdare meliora carmina, quàm vos euomit. Quia canis est animal irrationale, vos autem estis rationalis, vel quasi, sed ille risit, quòd canis est animal irrationale, & fecit tale argumentū. Vitulus est animal irrationale, Crato est Vitulus, Ergo est animal irrationale. Tunc ego steti contra, & dixi, quòd Vitulus est animal quadrupes. Vos autē non estis animal quadrupes, Ergo non estis Vitulus. Tunc ille Trufator dixit, quòd vitulus est duplex. Propriè vitulus, & metaphoricè, & dixit, quòd vos estis vitulus metaphoricus,

taphoricus, figuratiuus, tropicus, & quòd estis B O S in cute, & quòd cornua habetis sicut hircus, sed dissimulatis vos habere. Tunc ego fui valde iratus super eum, & dixi ex Donato: Si tu es tam acutus Dialecticus, Tunc da demonstrandi: quia ego scio, quòd non potes demonstrare: quia, quòd non est in rerum natura, id non potest demonstrari. Illa cornua non sunt in rerum natura, Ergo non possunt demonstrari. Item: Homo non est animal cornutum, Ergo D. M. Crato non est cornutus.

Tunc ille iussit me interrogare depositorem vestrum, an non habueritis longa cornua ante depositionem. Deinde quòd magna particula cornuum remansit in fronte, & quòd deinde creuerunt in magnam longitudinem, & quia non estis rectè depositus, adhuc esse BEANVM iterum deponendum. Ausus etiam fuit probare ex scriptura, & dixit: quòd Moyses fuit multò sanctior quàm vos, & tamen habuit cornua: Ergo multò magis vos habere cornua, & probauit à communi fama, quòd amici vestri dicunt Vos capricornus propter naturam & mores, quia estis inquietus, & omnes vultis lambere, sicut prophetauit de vobis Virgilius: Pedibus qui spargit arenam. Item: Cornu ferit ille, caueo. Tunc ego dixi, cur tu dicis, quòd Virgilius est Propheta? tunc dixit, quia est vates: quia vates & Prophetae sunt idem. Tunc ego dixi: Ergo etiam M. noster Crato est vates, quia potest facere carmina. Tunc dixit, quòd vos non estis vates, sed fatuus, quia non facitis carmina, sed crimina. Tunc dixi, est magnum discrimen inter vates & fatuus, sicut inter oues & ova, iuxta illud, Inter ves & va est differentia magna.

Tunc ille mirauit, quòd ego fui tam subtilis, & tamen non voluit cedere, & dixit: Si est vates, Ergo est fatuus, quia Poetae habent furorem poeticum, & fecit distinctionem, & dixit, quòd libenter concedit, quòd vos habetis furorem, sed non scientiam Poetarum, quia multi sunt Simiae Poetarum, qui imitantur furorem, sed non scientiam. Tunc ego dixi, quòd verum est, quòd interdum est is furiosus præ magna sapientia, & probaui: quòd habetis etiam sapientiam, & sic argumentaui:

Qui potest compilare libros, est sapiens:

M. Crato potest compilare libros,

Ergo M. Crato est sapiens.

Tunc ille iterum fecit distinctionem, & dixit pro primo, quòd meum argumentum non est bonum. Deinde quòd sunt quatuor termini, & scope dissolutae, & quòd medius est ambiguus, & quòd maior debet intelligi de bonis libris, minor de fatuis & furiosis libris, & contra argumentaui:

Qui facit malos libros, non est sapiens.

Crato facit malos libros,

Ergo Crato non est sapiens.

Tunc ibi ego non potui soluere, quia non didici Parualogicalia. Deinde voluit probare pro

re pro secundo per exemplum, & dixit, quod nuper fuit in Bibliopolium aliquis vir doctus,
& inspexit vestrum caudicem, & dixit suum iudicium per hæc verba: Quanto conatus
quantas nugas ille dicit! Tunc librorum venditor pro hoc honesto iudicio de vobis vo-
luit ipsi dare illum librum, & ille non voluit habere, & dixit: Quid vis mihi dare? E-
go non volo habere illas schartecas in mea Bibliotheca inter libros utiles, & non volo
sic perdere tempus, & legere illas Frascarias; inde librorum venditor dixit, si nemo
vult emere illas schartecas, tunc ego volo inde facere nouaculas, & portare ad Illyri-
cum, ad quotidianum usum. Putavit quod sic bene probavit, quod vos non estis sapi-
ens, sed furiosus. Et credo quod non fuit Christianus, quod contempsit vos. E contra
cogitavi, quod vos estis Christianus, quia Christiani sunt contemti in mundo. Ultra
hoc etiam cogitavi, quod fuit Philosophus, & quod non intelligit Theologiam, & omnia
voluit iudicare iuxta Philosophiam. Tunc dixi arroganter ad eum.

Ille homo fuit Philosophus, Ergo non potest iudicare de Theologia, quia Theologia
est super Philosophiam. Tunc ille dixit, quod vos etiam non estis Theologus, ex natu-
rali inclinatione, sed ex coactione: quia in adolescentia non studuistis Theologiam, sed
artem amandi, & voluistis fieri Iurista seu procurator, & speimultum, & quod fuistis
superbus, & voluistis incedere sicut vnus nobilis cum pileo holoserico, & penna, & sica
argentea, & caligis artificiosis, & cum catena aurea, & voluistis ire in Italiam, & di-
scere practicas Italicas, ut fieretis diues: sed propter vnam noctem omnia consilia ves-
tra ceciderunt in puteum; & in lutum, iuxta illud:

Nox, & amor, vinumq; nihil moderabile suadent.

Tunc dixi, quod ego hoc nõ possem intelligere, & quod debet dicere crasse, & ille dixit,
Hastu so einen dölpischen Kopff / das du das nicht verstehen kanst? & dixit quod vos lusistis
cum vestra Sponsa, ante nuptias, illum lusum qui dicitur **Kartnüssel**, & quod illa habu-
it vnum folium, quod dicitur **Bösesieben**, pro ultimo iactu, & ita vos perdidistis lusum,
& coactus fuistis manere domi, & non potuistis ire in Italiam, & suspendistis Iuristram ad
parietem, & cepistis legere Postillas, & sic ex desperatione estis factus prædicator, &
non Procurator, sicut de vobis prædictum est: Desperatio facit monachum. Ego
mirauit, quomodo hoc sciuit, & dixit quod audiuit in Stasfort, & quod vestra
mulier aliquando fuit ebria, & iracunda, & quod vobis maledixit, & dixit
quod voluistis fieri perfidus, & streichare per campum, & abire in prolixam regionem,
& relinquere se cum infante in Germania. Deinde dixit, quod audiuit etiam in Calbe
in templo, quando filia vestra habet sponsalia, quod per consequens matrimonium legiti-
mata, & quod Stalbauer dixit vobis, quando voluistis eum proclamare, ut adulter, tum
dixit: I præ, sequar. Si hoc verum est, ego nescio, videtis quomodo ego pugnaui pro vos,

B

quia

quia puto quod estis meus consanguineus, quia Crato & Gratus sunt quasi unum nomen, & videtur, quod pertinemus ad familiam Gracchorum, & quod sumus nobiles Romani, vel quasi. Unum adhuc est, quod non libenter dico, quia timeo quod eritis iratus, & quod potestis cadere in febrem quartanam, sed volo tamen dicere. Dixit: Quod habetis vespas in manica, vel in marsupio, quae vexant vos & pungunt, quod saltatis sicut vitulus, & dixit, quod in antiquo aliquo caudice manu scripta inuenit haec verba: Vitulus vitulans victoriam, id est, Vitulus triumphans, quasi victor. Et dixi: Quid est vespa? Tunc risit & dixit: *Die Zummeln plagen in in den Hundstagen* Ego dixi, forte a vespa dicitur, Vespasianus, qui fuit Imperator, & dixit, quod non, sed a Beelzebub, qui dicitur rex vespasorum, quasi dominator inter vespas infernales, inter Diabolos & furias, non igitur a Vespasiano Imperatore, sed a Vespa Diabolo intitulatur, & Crato, quasi *Der Braden Teuffel*.

Postremo habui adhuc unam argumentationem, & quia ille citauit carmina, ego etiam per Poetiam volui eum confundere, & dixi:

Parcius illa viris tamen obijcienda memento:

Et dixi, quod debet vobis parcere, quia vos estis Superintendens, & quod ideo debet vos habere in honore, & debita reuerentia. Et probaui uno robusto argumento, quod ego legi hoc in libro expresso: & si esset mendacium, hoc impressor non impressisset, & quod vos non iuberetis imprimere, si non esset verum. Quia estis vir humilis, & quasi seruus seruorum, sicut Papa. Sed audite D. M. quam contumeliosa verba ille homo dixit. *Quis Diabolorum, inquit, fecit eum Superintendens? Quia princeps non mandauit, consiliarij non mandauerunt, & nemo alius mandauit. Ergo ex sufficienti enumeratione sequitur, quod non est Superintendens, & quod mentitur. Tunc ego dixi, si non est, cur igitur dicit & scribit, quod est &* Ubi ille respondit per distinctionem, & dixit, quod estis Superintendens verbalis & non Realis sicut estis Magister verbalis, iuxta illud, verba dum sint. Ita semper fecit distinctiones, quas ego non potui refutare, & dixi, Diabolum cum distinctionibus, quis excogitauit distinctiones? Videtur mihi, quod est inuentum Aristotelicum & Ethnicum, & quod non decet Christianos sic distinguere. Quia Christiani debent esse simplices sicut columbae, & prudentes sicut serpentes: iuxta illud: Beati rudes, quoniam asini Domini vocabuntur. Tunc ille dixit: tu vis, quod est simplex Superintendens, id est, simplicianus & simplicista, sed herbarum tamen ignarus, & rursus faciebat distinctionem, & dixit, quod non estis Superintendens, sed *SVPRA TENDENS*, id est, *IN ALTUM TENDENS*, quod vultis esse vir altus, sicut Dominus de alta Platea, siue Hochstratus, qui etiam volebat esse altus contra Lutherum, & cadebat in profundum lutum, & commaculabat se. Ita vos vultis esse altus, & vultis scribere

scribere libros, sed permerdabitis vos aliquando, & fietis lutosus, id est, Sus in luto. Cor-
rumpebat etiam vestrum nomen, & appellabat Cerdonem, Sutorem, qui consuit mala carmi-
na, Sudler, Gnathonem, Thrasionem, giffige Kröte, & multa alia: ego libenter ei dixif-
sem aliquid, sed quia sciebam quod etiam vos soletis aliorum nomina deprauare, ergo co-
actus sum tacere.

Hæc volui vobis scribere ex parte. Quia non possum omnia scribere, si deberem omnia
scribere, tunc oporteret me habere integrum cutem Bouis, vel Vacca, seu vituli maiusculi.
Et non potui eum superare: Quia videbatur mihi esse Philippicus, qui solent esse acuti
Dialectici, & non arguunt adeo stultè & crasse, sicut vos & ego, & alij contemtores Dia-
lectices, & doctorum virorum. Ego non volo amplius cum eo disputare, quia semper
ridet, quando aliquid dico, quasi ego essem Beanus, & hoc non possum pati, & verum est
quod vos & ego adhuc sumus Beani, & nunquam sumus depositi. Quia nunquam fui-
mus in Academia. Sed hæc ego dissimulabam, & nolebam ei dicere: Vos etiam nolite di-
cere. Quis enim scire potest, quid nos sumus?

Non volo etiam vos amplius defendere. Si enim non estis Magister & Superinten-
dens, quomodo ego possum vos defendere? Ipse defendatis vos. Si essem tam doctus sicut
vos, ego vellem scribere unum magnum librum contra eum, & vellem eum sic crinifare,
quod deberet sibi habere sanctum Valentinum, & vellem ei dicere audacter; quid me ve-
xas multum, putas me esse ancillam Quentels? tunc erubescet & tacebit: Quia non potestis
eum melius confundere, quam per impudentia verba. Nihil scio amplius, aliàs vellem
diutius nugari. Quia scio, quod vos estis magnus nugator, & quod libenter auditis nugas.
Et sic est finis.

Bene valete honorabilis vir, Dn. M. & D. Superinten-
dens, & D. Pastor, & D. Concionator, & D. Adam, &
D. Crato, & aliquid amplius, si velletis.

Post scripta.

Pene obliuus eram, quod etiam ille Trufator dixit, quod estis Fur & Sacrilegus, quod
abstulistis ex Sacristia margaritas, & furastis holosericum, & ornatum Sacerdotalem. Sed
ego credo, quod aliquis nequam hoc finxit, & quod tantum mutuo accepistis in absentia,
in scijs vitricis Ecclesiae: melius tamen esset, si cum consensu esset factum, iuxta illud: Gau-
dium est miseris, socios habere in pœnis. Imprudenter autem fecistis, quod Diacono & cus-
todi nihil inde dedistis: quod si factum fuisset, illi tacuissent. Sed transeant illa cum cete-
ris erroribus generis humani.

B 2

Aliud.

Aliud post scripta.

Dicebat etiã ille Trufator, quòd soletis libenter visitare egrotos diuites, & quòd nuper apud vos est mortua virgo nobilissima, ex cuius bracchio detraxistis armillas aureas, & ei furastis multum de eius ornatu, quod filia vestra dedistis, & quòd nobilissima matrona de digito abstulistis annulos aureos, quos cum ignominia coacti fuistis reddere. Et dicebat, quòd estis peior fur quàm multi qui suspenduntur de patibulo: ego nihil sciui quòd contradicere potui, sed tacui ut mus, ego libenter dixissem, tu mentiris, non est verum, sed multi erant ibi, qui dicebant, hoc esse verum: Ideo ego tacui. Ego suadeo, ut & vos taceatis, & non refutetis, ne alij plures hoc resciscant, quia merda attrita grauius solet olere. Dicebat ille Trufator, quòd haberet magnum caudicem plenum nouitatibus de vobis, quas vellet curare imprimere. Ego dixi, quòd non deberet facere, quia hoc esset contra dilectionem fraternam, & contra illam cantilenam, in qua hæc verba habentur, **Deines nechstei schande decken zu/Arctoleis.** Ibi ille cum admiratione tacebat, quia ex scriptura erat conuictus, sed quia non est Christianus, respondit ex Terentio: *Benedictis si certasset, audisset bene; Si quæ dicit quæ vult, quæ non vult, audiet.* Videtis igitur, quòd ipsorum Theologie est tantum Philosophia, & sic iterum valete. Datum ut in literis.

Homer. Il. γ.

Ὀπποῖόν κ' εἴρηδα ἔπθ, τοῖόν κ' ἐπακέρσας.

Euripid. Alcest.

εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς

ἔρῃς, ἐκέρσῃ κ' οὐ ψευδῆ κακῶς.

Hesiod. lib. 2.

Ἐὶ δὲ κακῶν ἔπῃς, τέχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκέρσας.

Plautus Pseud.

Contumeliam si dices, audies.

F I N I S.

AK 12 57

M

Pou X b 1257, QK (1)

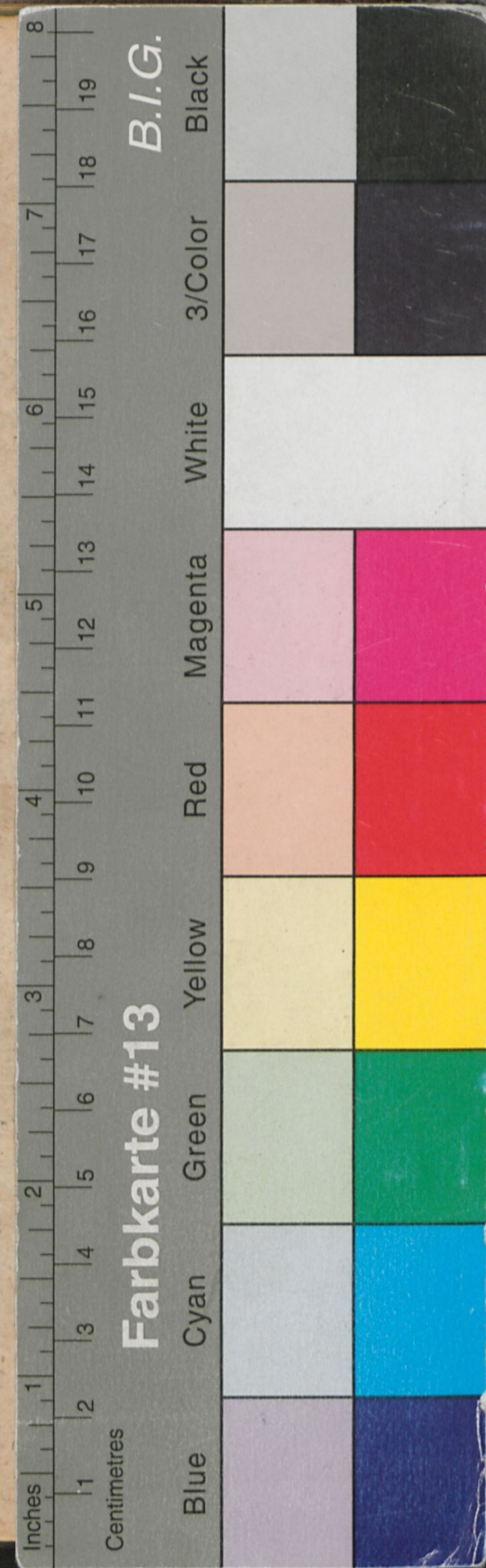
ULB Halle 3
003 559 750

Sb

Prodromus

RESPONSIONIS SOLI
DIORIS AD SCRIPTVM FV-
TILE, MALEDICVM, ET BLASPHEMVM A,
CERDONIS, PASTORIS ET SVBVLCI
CALÆGIANI.

Editus

à

Viris bonis & Orthodoxis, studio aman-
te veritatem, & auersante hypocrisin cū calumniarum virulentia.

*CVI ADIECTA EST EPISTOLA VIRI OBSCV-
ri Ortij Gratij stylo veteri ad eundem.*

Terent. Andr.

Si mihi pergit quæ volt dicere, ea, quæ non volt, audiet.

NEAPOLI.
ANNO M. D. XCI.